

[Knud Kristensen.]

at vi er villige til at tage Hensyn til Englands Interesser, og at Handelstraktaten med England skal overholdes, men vi er ikke villige til at bøje os for en saa urimelig Paastand som den, at vi, naar vi fra England foretager Indkøb af det, der under de givne Forhold er muligt, ikke maa foretage yderligere Udvidelse af Eksporten til Udlandet, til Tyskland af de Varer, som England ikke vil have, hvorved vi kan øge vor Samhandel med Tyskland uden at skade Englands Interesser.

Den højtærede Udenrigsminister var i Slutningen af sine Udtalelser inde paa, at det var skadeligt for vort Handelssamkvem, at man i det hele taget kritiserede Regeringen, her skulde være Ro om denne Sag. Men den højtærede Udenrigsminister holder sig jo ikke tilbage; han udtaler sig herom, hver Gang der byder sig en Lejlighed dertil. Er det da Udenrigsministerens Mening, at vi, som er af en anden Opfattelse — vi skal pænt tie stille? Skal det alene være Regeringen forbeholdt at udtale sig om disse Spørgsmaal? Jeg tror ikke paa, at saglig Kritik skader vor Udenrigshandel — tværtimod. Jeg tror, at en Kritik af disse Forhold har gavnet vor Udenrigshandel, har gjort sit til, at den dog er blevet, som den er; jeg tror, det har været til Gavn, at der har lydt kritiske Røster over for Administrationen med Hensyn til de Forhandlinger, der fra Ministeriets Side er ført.

Den højtærede Udenrigsminister taler saa meget om Demokrati og Folkestyre. Men hvis Ministeren er af den Opfattelse, at Kritik her paa Rigsdagen af saadanne vigtige Spørgsmaal er unyttig, saa er det jo en ren og skær Diktaturmetode, han her vil have indført: at naar Ministeren og Regeringen har talt, er det skadeligt, at andre siger noget, der ikke er i Overensstemmelse hermed.

Prieme: Jeg har nogle Bemærkninger at gøre, dels til den højtærede Handelsminister og dels til den højtærede Udenrigsminister.

Siden jeg i Begyndelsen af Efteraaret bragte Spørgsmaalet: Penge paa Friliste, paa Bane, har det jo haft en vis Betydning i den offentlige Debat, og der har ogsaa fra forskellige andre politiske Partier været Tilslutning til dette mit Forslag. Jeg vil derfor gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Handelsministers Udtalelser i Anledning af dette Spørgsmaal.

Den højtærede Handelsminister mente jo ikke, at det havde nogen Betydning,

og udtalte bl. a. paa Sp. 1740 med Hensyn til Penge paa Friliste følgende:

„Dette er lidt af et Slagord og lyder som saadant ganske godt, men det har den Svaghed, at Udlandets Kapitalejere ikke paa samme Maade som Producenterne af Færdigvarer er i Forlegenhed med at komme af med deres Penge. Slagordets Forudsætning, at Pengene vilde strømme ind over Landet i Overflod til hidtil uset billig Rente, hvis Nationalbanken opgav enhver Kontrol med Pengebevægelserne, er derfor ikke til Stede.“

Og senere hen udtalte Ministeren, at

„Forventningerne om, at vi uden videre Vanskelighed skulde kunne faa direkte Del i det væsentligt lavere Rentniveau i Sverige eller andre økonomisk stærkere stillede Lande, ikke svarer til Virkeligheden“.

Første Næstformand (Vanggaard): Til Oplæsning af Citater maa Formandens Tilfaldelse indhentes.

Prieme: Det gjorde jeg, inden jeg overhovedet begyndte min Tale.

Første Næstformand (Vanggaard): Det skal gøres over for Tinget.

Prieme: Til den højtærede Handelsminister vil jeg sige, at jeg ved overhovedet ikke, hvordan jeg skal forstaa Ministeren, for hvis Ministeren mener, at der ikke er nogen af Udlandets Kapitalejere, der vil bringe Penge i Danmark — saa forstaaer jeg overhovedet ikke, hvilken Risiko der kan løbes ved at sætte Penge paa Friliste.

Senere hen svarede den højtærede Handelsminister det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, som ogsaa var inde paa dette Spørgsmaal og mente, at disse Restriktioner med Hensyn til Pengeoverførslerne ingen Betydning havde, følgende:

„Jeg vil derfor gerne paa den af det ærede Medlem dertil givne Foranledning drøfte det rejste Spørgsmaal med Nationalbanken, og hvis Nationalbanken er enig i det af det ærede Medlem fremførte om de paagældende Restriktioners Overflødighed, vil jeg være villig til at overveje en Ophævelse eller en Begrænsning af de paagældende Bestemmelser.“

Vi fra vor Side har jo tidligere udtalt vor Forundring over den Pengepolitik, der blev ført i Nationalbanken, og vor Forundring over, at Ministeriet kunde godkende denne Politik. Nu har vi altsaa den højtærede Handelsministers Erkendelse af, at